

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Justa Pietatis Solennia Quae Viro ... Michaeli Bulyovszky

Bulyovszky, Mihály

Durlaci, 1706

[urn:nbn:de:bsz:31-2411](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-2411)

JUSTA PIETATIS SOLENNIA,
Quæ

V I R O

Nobilissimo, Amplissimo atq; Excellentissimo,

**MICHAELI
BULYOVVSZKY**

*de Dulycz, Ill. Gymn. Durl. Pro-Rect. Philos.
Activæ itemq; Matheseon & Historiarum
Profefs. Publico &c.*

*Cum is
ab*

Serenissimo Principe ac Domino,

**DOMINO
FRIDERICO
MAGNO,**

Marchione Badensi & Hochbergensi, Landgravio
in Saufenberg, Comite in Sponheim & Eber-
stein, Dynasta in Rötteln, Badenweiler, Lahr
& Mahlberg, &c.

Statore nostro ac Nutricio longe faventissimo,

Inter Consiliarios Ecclesiasticos

*ipsa S. Pentecostes luce, quæ erant in-ante Kal. Quinctileis nona
Præsentis anni MDCCVI, referretur:*

Solvebat,

*istiq; monimento quodam conceptam intus letitiam
animorum suorum foras*

efferebat

ILLUSTRE GYMNASIUM DURLACENSE.

DURLACI, Typis Theodori Hechtii, Typ. Aul.

(1706)

*H. Speck. R.
J. J. Müller. Hoff. Mahler.*

VOs mihi, terrarum passim pelagiq; potentes,
 Parcite, si iusta pectora bile tument!
 Aut nihil, aut cultæ merces injuria musæ est;
 Hoc pretio vates in grave surgit epos.
 Doctus in exemplo nobis præceptor arandi;
 Expulit infontem vallibus Asæra suis:
 Naso relegatus violenti Cæsaris ira
 Intulit heu! capiti quam mala multa suo?
 Ipse tuba clarus, tumidiq; Papinîus oris
 Liberti jacuit divitis ante fores.
 Quam magis ô! felix, quisquis commercia curat,
 Jurave Romani litigiosa fori:
 Aut etiam natas summis in collibus herbas
 Misceat, ac medici tentet operta chori:
 Sola pruinosis horret Facundia pannis;
 Atque inopi fortis crimina voce dolet:
 Seque palam queritur, studiumque perire suorum,
 Iratoque operas Hercule prorsus agi.
 Nunc quoque contemtas etiam mihi ne quis ad arteis
 Applicet ingenii floridioris opes;
 En! iterum moneo: fugite ô! Cyrrhæa, sodales,
 Culmina, & Aonidum jussa, sacramque Claron;
 Proque bono versu Mavortia ducite pila,
 Ac Junonigenæ signa tenete Dei:
 Aut mare navigiis Myrtoum, aut vomere fulcos
 Scindite, tardipedes aut agitate boves:
 Dummodo doctarum fugiatis sacra fororum,
 Quodlibet ex multis sollicitetur opus.
 Talia cum gemitu quidam, gravioraque, nuper,
 Justaque, dicebat, quo rapit ira, ferar:
 Quum, Cave, Musa viro, tantas iterare querelas,
 Mœstaque sollicito pectora solve metu.
 Eripit hoc probrum seculo, nobisque dolorem
 MAGNUS, & Illius fata serenat amor.
 Ipse quidem haud nescis, funesto ut Patria luctu
 Mœreat, extremum sustineatque diem:

Vifce-

Visceribusque imis, nullo prohibente, vagetur
 Belliger, ac tristi turbidus ore Deus.
 Sic tamen [ò *MAGNO* Clementia Principe digna!]
 Pieridas secum sic quoque flere vetat:
 Sic quoque, versemur licet hostes inter & arma,
 Justus honos nobis, Gymnasioque venit.
 Maeste animo Princeps! sic vincere fata, necemque,
 Parcarumque licet conteruisse minas:
 Sic Tibi fama venit; sic omni imitabile seculo
 Perpetuæ exemplum Posteritatis eris!
 Quin, ubi factorum numeros impleveris omnes,
 Inque brevi jaceas corpus inane cado:
 Forte sacer vates imas descendet ad umbras,
 Regnaque lugubri rumpet opaca sono:
 Forte quoque obscuri superans alta ostia Ditis
 Evadet stygiæ torva sub ora Deæ:
 Atque iterum victis Cocyti manibus ultro
 Restituet vitæ fila retexta Tuæ.
 Sin minus: at meriti densa caligine famam
 In phlegethontea nocte vetabit agi.
 Ille Tuas laudes plectro meliore sonabit:
 Ac dignum *MAGNO* Principe condet opus.
 Barbarie pulsa, justo Tibi Marte triumphum
 Concinet, ac nitidis prævius ibit equis:
 Et Patriæ Patrem dicet, Patriæq; salutem
 Scribet ab Illustri *Principis* ore trahi:
 Nil breve suscipiet; nec postera diluet ætas,
 Molitur calamo quæ monimenta suo.
 Nos quoque, quos spatium natura coercuit arcto,
 Quæ licet, & solo, quo licet, ore damus.
 Magna fatebamur; jam nunc majora fatemur
 Deberi studiis promeritisque Tuis.
 Usque adeo doctas animo complecteris arteis!
 Usque adeo musis ingeniisque faves!
 Res patet: en! docto fama celebratus in orbe
 Noster Apollinei duxq; caputq; gregis:
 Ille *sacri* confors, Te præcipiente, *Synedrii* est;
 Unde opera musas consiliisque levet.
 Quos Tibi tam merito cultus? quas dicere laudes?
 Quævé piis manibus munera ferre decet?
 Musa sile. Perages melius tua justa tacendo;
 Hoc fueris certe gratior ipsa modo,

At

At Tibi, qui *titulos*, qui *nobile nomen* avorum,
 Qua potes, *antiquum* dissimulasq; *genus*:
 Teq; *Tuis* censes, &, quæ non ipse parasti,
 Vix Tua, vix instar laudis habenda putas:
 Hunc Tibi (nam Tuus est) iuste gratamur honorem:
 Qui fumus hic curæ tradita cura Tuæ.
 Accipe gratantum voces sua gaudia fassas;
 Ac Tibi sacratum convenienter opus.
 Accipe sinceræ, (sed comiter) accipe, mentis
 Debita, sed merito signa minora Tuo.
 Nam feret æqua DEus, qui *Te* & *Tua sacra, dõmumq;*
 Tutelæ faciat munus opusque suæ!
 Agmine densato Cultor sacraria Pindi
 Sic eat auspiciis multus ad alta Tuis!
 Sic Tua miretur, sic omnis prædicet ætas,
 Ingenii paucos dotibus ire pares!
 Atque, ubicunq; vident manuum monumenta Tuarum,
 Illa Tui maneat nominis ora memor!
 Denique, cum fueris meritis defessus & annis,
 (Ista sit! ò fato serior hora meo!)
 Inter & affectus, desideriumq; piorum,
 Terra Tui tantum corporis ossa tegat!
 Fama per externas evadat libera genteis!
 Ipse petas superos umbra beata polos!

